

pentru evitarea dublei impuneri, remunerațiile, salariile și sumele analoage plătite lucrătorilor care nu sunt rezidenți ai statului membru de încadrare în muncă sunt supuse impozitului în statul membru de reședință. În conformitate cu articolul 7 alineatul (4) menționat, asemenea clauze sunt nule de drept. Articolul 45 TFUE și dispozițiile Regulamentului nr. 1612/68 lasă statelor membre sau partenerilor sociali libertatea de a alege dintre diferitele soluții de natură a asigura realizarea obiectivului urmărit de dispozițiile respective.

(¹) JO C 226, 30.7.2011.

Hotărârea Curții (Camera a cincea) din 28 iunie 2012 — XXXLutz Marken GmbH/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale), Natura Selection, SL

(Cauza C-306/11 P) (¹)

[Recurs — Marcă comunitară — Regulamentul (CE) nr. 40/94 — Marca figurativă Linea Natura Natur hat immer Stil — Opoziție a titularului mărcii figurative comunitare natura selection — Motive relative de refuz — Risc de confuzie]

(2012/C 258/10)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: XXXLutz Marken GmbH (reprezentant: H. Pannen, avocat)

Celelalte părți în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: K. Klüpfel, agent), Natura Selection, SL

Obiectul

Recurs formulat împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șasea) din 24 martie 2011, XXXLutz Marken/OAPI — Natura Selection (Linea Natura Natur hat immer Stil) (T-54/09) prin care a fost respinsă acțiunea formulată împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 28 noiembrie 2008 (cauza R 1787/2007-2) privind o procedură de opoziție între Natura Selection, SL și XXXLutz Marken GmbH — Risc de confuzie între semnele figurative „natura selection” și „Linea Natura Natur hat immer Stil” — Aprecieri eronate a similitudinii acestor semne — Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 40/94

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Obligă XXXLutz Marken GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 238, 13.8.2011.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 28 iunie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Korkein oikeus — Finlanda) — Executarea unui mandat european de arestare împotriva domnului Melvin West

(Cauza C-192/12) (¹)

(Cooperare polițienească și judiciară în materie penală — Decizie cadru 2002/584/JAI — Mandat european de arestare și proceduri de predare între state membre — Mandat european de arestare eliberat în vederea executării unei pedepse privative de libertate — Articolul 28 — Predare ulterioară — „Lanț” de mandate europene de arestare — Executarea unui al treilea mandat european de arestare împotriva aceleiași persoane — Noțiunea „stat membru de executare” — Consimțământ pentru predare — Procedură preliminară de urgență)

(2012/C 258/11)

Limba de procedură: finlandeza

Instanța de trimitere

Korkein oikeus

Părțile din acțiunea principală

Melvin West

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Korkein oikeus — Interpretarea articolului 28 alineatul (2) din Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre — Mandat european de arestare pentru executarea unei pedepse privative de libertate — Noțiunea „stat membru de executare” într-o situație de predare ulterioară — Resortisant al unui stat membru A care a fost predat de acest stat membru unui stat membru B în vederea executării unui pedepse cu închisoarea, apoi predat, în vederea executării acestei pedepse, de statul membru B unui stat membru C, pentru executarea în acest stat a unei pedepse cu închisoarea — Cererea unui stat membru D adresată statului membru C, în temeiul unui mandat de arestare, având ca obiect predarea persoanei în cauză statului D, pentru executarea unei pedepse cu închisoarea

Dispozitivul

Articolul 28 alineatul (2) din Decizia cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre, astfel cum a fost modificată prin Decizia cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009, trebuie interpretat în sensul că, atunci când o persoană a făcut obiectul mai multor predări între state membre în temeiul unor mandate europene de arestare succesive, predarea ulterioară a acestei persoane unui alt stat membru decât cel care a predat-o în ultimul rând este condiționată numai de consimțământul statului membru care a efectuat această din urmă predare.

(¹) JO C 184, 23.6.2012.